

**ת"פ 41766/01 - מדינת ישראל נגד איהאב אבו חמדיה (עוצר)-
ענינו הסטיים, פאדי אבו נדא, נור סובח**

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41766-01 מדינת ישראל נ' אבו חמדיה(עוצר)

ואח'

כבוד השופטת חנה מרימ לומפ

לפני

מדינת ישראל

בעבין:

על ידי ב"כ עוז ניר בינשטיין

נגד

1. איהאב אבו חמדיה (עוצר) - ענינו הסטיים

2. פאדי אבו נדא על ידי ב"כ עוז ראנם מזאל

3. נור סובח על ידי ב"כ עוז הייתם חאג' יחיא

הנאשמים

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. נאשמים 3-2 הודיעו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתוב אישום מתוקן והורשו בעבירה של ניסיון גניבת רכב לפי סעיף 341ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") וכן בעבירה של החזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק.

2. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, בתאריך 16.1.17 בסמוך לשעה 7:28 בשכונת קריית משה בירושלים (להלן: "המקום"), ניסו הנאים בצוותא חדא לגנוב רכב מסווג סוזוקי (להלן: "הרכב") השיר לזרים אסולין (להלן: "המלון") וכן החזקנו אליו פריצה המשמשים לשם פריצה לרכב.

באותן נסיבות, הגיעו הנאים למקום, לאחר שהצטידו מבעוד מועד בכלי הפריצה להלן: שני חצאי מספריים עטופים בחלקיםعلין בסרט דבק (להלן: "כלי הפריצה"). הנאים נגשו אל הרכב ולאחר שעיקמו את מסגרת הברזל בדלת הנהג, פתחו את דלת הרכב ונאשם 1 נכנס לרכב, בעוד שהשניים האחרים נותרו להמתין מחוץ לרכב ולחצפת. נאשם 1 שבר את חובק ההגה, הכנס את כל הפריצה למטען הרכב וניסה באמצעותו להניע את הרכב. משלא הצלicho הנאים להניע את הרכב, עזבו את המקום.

או אז המשיכו הנאים לטיל במקום ומשבחינו בשוטרים כהן שגיא ורפאל עוז (להלן: "השוטרים") ניגשים אליהם, השליך נאשם 3 את כל הפריצה שהוא בគסו מתחת לרכב שchnerה במקום.

3. הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש. לאחר שהנאשמים היו בני פחות מ-21 בעת ביצוע העבירות, חלה חובה לקבל תסקير שירות מבנן, ועל כן הם הופנו לקבלת תסקיר שירות מבנן.

4. אשר לנאשם 1, בדיון שהתקיים לפני יום 23.5.16 הגיעו הצדדים להסדר טיעון בעניינו שככל אף עונש מוסכם, ולאחר שהחלה תמיינן לחייב את הסדר הטיעון, נגזרו עליו 18 חודשים מאסר, והופעלו נגדו שלושה מאסרים על תנאי מתיקים שונים אשר ירוצו בחופף זה לזה, ושישה חדשים במצטבר וחודש בחופף, למאסר שהוטל עליו, כך שהנאשם ירצה בסך הכל 24 חודשים מאסר. עוד הושטו עליו מאסרים מותניים.

תסקרי שירות מבבחן

תסוקיר שירות מבבחן בעניינו של הנאשם

5. מתסוקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2 עולה כי הנאשם בן 21, רווק, סימן ש' שנות לימוד ועובד בניקיון בחברת א. דינמיקה אחזקות (2002) בע"מ טרם מעצרו. עוד עולה מתסוקיר שירות המבחן כי הנאשם 2 למד בכיתה לילקוי למידה נכון קשיי בקריאה וכתיבה, ונשר מבית הספר על רקע קשיי בהבנת חומר למידה וחוסר מוטיבציה ללימודים. הוא תיאר כי חוויה קשה בעת לימודי בבית הספר, נכון אלימות פיזית ומילולית מצד צוות המורים. עוד תיאר כי לאחר שנשר מבית הספר בילה את רוב זמנו בביתו או עם חבריו מהשכונה בה התגורר. עוד מסר לקצינת המבחן כי בהיותו בן 18 הצטרף לחבורה צעירים אשר ניהלו אורח חיים לא נורמטיבי ועודדו אותו לשימוש בסמים ואלכוהול. הנאשם ציין כי לאחר ביצוע המעשים מושא אישום זה הוא הפסיק להשתמש בחשיש ואלכוהול.

6. קצינת המבחן מסרה כי משפחתו של הנאשם מונה זוג הורים ושבעה ילדים בגילאי 1-3, כאשר הנאשם הוא הבכור בסדר הלידה. אביו של הנאשם עובד בפירות עופות ואמו עקרת בית. הנאשם תיאר לפני קצינת המבחן כי משפחתו מתמודדת עם מצוקה כלכלית. עוד הוסיפה קצינת המבחן כי להתרשמה מדובר במשפחה עם יכולות וכיישורים מוגבלים.

7. אשר לביצוע העבירות, מסר הנאשם 2 כי באותה עת חבר לצעירים אשר ניהלו אורח חיים לא נורמטיבי, הושפע מהתנהלותם וחשב כי בדרך זו יוכל להשיג יותר כסף. הוא ביטה חרטה על מעשיו ותייר את חששו ממעורבותו בפלילים והשלכותיה על חייו.

8. אשר להערכת הסיכון לעברינות והסיכון לשיקום, מסרה קצינת המבחן כי הנאשם הוא צער אשר נמצא בהליך גיבוש זהותו העצמית. עוד התרשמה כי מדובר בבחור עם ביטחון עצמי נמוך אשר נוטה לנגררות, עם דפוסי אישיות לא מפותחים ודלים. עוד התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם נועד תמיינה משפחתי מספקת להכוונה ועילה ובונה. להערכת קצינת המבחן הנאשם ניסהחזק את תחושת מסוגלוותו האישית וערכו העצמי על ידי שימוש באלכוהול וחשיש באותו העת וכן ניסה להשיג שייכות על ידי חברותם לקבוצת צעירים, כך שכל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות עבירות בעתיד. לצד זאת צינה קצינת המבחן כי הנאשם 2 הוא צער וזיהוי מעורבותו הראשונה בפלילים, כן צינה כי ההליך הפלילי מהווה גורם מרתקע ומציב גבולות עבורו הנאשם 2. נאשם 2לקח אחריות למשעו וביטה חרטה ורצן לניהול אורח חיים תקין וכוכנות ראשונית להשתלב בהליך טיפול. כל אלה מהווים להערכתה גורמי סיכון למניעת הישנות עברינות בעתיד.

9. בהתחשב בכל אלה ובהערכתה כי המלצה על הטלת מאסר בפועל תחשוף את הנאשם לאוכלוסייה עברינית העולולה לחזק כוחות שליליים בהליך גיבוש זהותו העצמית, וכך עלול הדבר להגביר הסיכון להתרשות דפוסי חשיבה והתנהגות שליליים, קצינת המבחן המלצה להשיט על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות כעונש

חינוך, צו מבנן לשנה אשר במסגרת ישולב נאשם 2 בהליך טיפולו אשר יותאם לצרכיו ועל הטלת מאסר מותנה.

תסקير שירות המבחן בעניינו של נאשם 3

10. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 3 עולה כי הנאשם בן 19, רוק, הפסיק לימודיו לאחר תשע שנים לימוד על רקע חסר מוטיבציה בלימודים ומתגורר יחד עם משפחתו בכפר עקב. עוד מסר נאשם 3 כי לאחר נישרתו מבית הספר החל לעבוד יחד עם אביו בעבודות חשמל במשך שלוש שנים עד אשר התקשה להסתדר עמו כי נהג כלפיו באלים מילולית. עד חודש 12/2015 עבר עם קבלן אך עזב את עבודתו עקב סכסוכו עם אחד העובדים על רקע הגעתו לעבודה באיזור. הנאשם תיאר כי גדל בסביבה בעייתית ללא חוקים, כאשר כל אחד התנהל לפי רצונו. הוא שלל שימוש באלכוהול או חשיש.

11. קצינת המבחן מסרה כי משפחתו של הנאשם מונה זוג הורים ושישה ילדים בגילאי 3-23, כאשר הנאשם הוא השלישי בסדר הלידה. אביו של הנאשם עובד בעבודות חשמל ואמו עקרת בית. הנאשם תיאר לפני קצינת המבחן יחסים מורכבים עם אביו אשר עסוק בעבודותיו ועסק בהיישרות. עוד תיאר את אמו כאישה חמה אשר מנסה לספק את צרכי ילדיה.

12. אשר לביצוע העבודות, הנאשם הודה במיחס לו ותיאר כי אותה עת היה היחיד עם שאר הנאים והם החלו להתחמות ביניהם מי יכול לפתח ולהפעיל את הרכב. נאשם 3 שלל כל כוונה לגנוב את הרכב או כל צורך כספי וכיום הוא מבין את חמורת המעשה והשלכותיו על חייו. עוד מסר כי מעשים אלו אינם מאפיינים אותו.

13. אשר להערכת הסיכון לעברינות והסיכון לשיקום, מסרה קצינת המבחן כי הנאשם הוא צער אשר נמצא בהליך גיבוש זהותו העצמית. עוד התרשמה קצינת המבחן כי מדובר בבחור עם דפוסי אישיות לא מפותחים ודלים, אשר נוטה לפעול באופן פיזי ולא שקט ואינו ער באופן מלא להתנהלותו והתנהגותו. עוד התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם נעדיר תמייה אבהית אשר תהווה לו דמות סמכותית מכוננת ותומכת. עוד התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם עסוק בנושאי היישרות, הבים לדי ביתוי בעיסוקו בהשלכות העבריה הנוכחית. ביחס לביצוע העבודות קצינת המבחן תיאר כי נאשם 3 אינו מבין לעומק את חמורת המעשה, עסוק במחירות פגיעתו עצם מעורבותו בתיק הנוכחי והשלכותיו על חייו. כל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות עבודות בעtid. לצד זאת צינה קצינת המבחן כי הנאשם הוא צער, גילתה יציבות תעסוקתית במידה מסוימת, הודה במיחס לו וביטה רצון להשתלב בהליך טיפולו. עוד צינה כי ההליך הפלילי מהווה עבור נאשם 3 אפקט הרתעתי. כל אלה מהווים להערכתה גורמי סיכון למניעת הישנות בעברינות בעtid.

14. בהתחשב בכל אלה ובהערכתה כי המלצה על הטלת מאסר בפועל תחשוף את הנאשם לאוכלוסייה עברינית העולולה לחזק כוחות שליליים בהליך גיבוש זהותו העצמית, וכן עלול הדבר להגביר הסיכון לשחרשות דפוסי חשיבה והתנהגות שליליים. קצינת המבחן המלצה להשיט על הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות כעונש חינוכי, צו מבנן לשנה אשר במסגרת ישולב נאשם 3 בהליך טיפולו אשר יותאם לצרכיו וכן מאסר מותנה.

טענות הצדדים

15. ב"כ המאשيمة עמד על חומרת המעשים המיויחסים לנאים וטען כי עבירות גניבת רכב היא מכת מדינה ויש להיראות למלחמה בה. עוד ציין כי בעבירות גניבת רכב טמון סיכון רב, בין אם במפגש עם בעלי הרכב ובין אם מתפתח מרדף אלים. אשר לנסיבות ביצוע העבירה הדגש ב"כ המאשيمة כי אין מדובר בניסיון לגניבת רכב באקראי, אלא תוך תכנון מוקדם וה策יות בכליה פריצה וכן חיבורו למספר אנשים, כאשר לאחד מהם עבר פלילי. הנאים לא רק צפחו על נאים 1, אלא נטלו חלק פעיל בפריצה בהתאם לטעיף 3 לכתב האישום. זאת ועוד, הנאים עזבו את מקום האירוע לאחר הצלicho להשלים את גניבת הרכב ולא בשל חרטה. כמו כן, נאים 3 השלים את כלי הפריצה וניסה לשבש את פעילות המשטרה. נכון אלה סבר ב"כ המאשيمة כי מתחם העונש ההולם את מעשיהם נע בין 10 ל-30 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה ממשמעות וקנס.

16. אשר לעונש המתאים, ב"כ המאשيمة הדגיש את הצורך בענישה מرتעה כדי להילחם בתופעת גניבת הרכב ולכך ביקש מבית המשפט לדוחות את המלצת שירות המבחן לעבודות שירות ובקש להשיט על נאים 2 ונאים 3 12 חודשים מאסר, כאשר על נאים 3 ישוט עונש חמוץ יותר, בשל זריקת כלי הפריצה. כמו כן לדידו מטעמים של אחידות בענישה יש להשיט על נאים 3 עונש דומה לעונש שהושט על נאים 1. עוד ביקש ב"כ המאשيمة להשיט על הנאים נוספים מאסר מותנה וקנס. ב"כ המאשيمة הגיע פסיקה לתמייה בטענותיו, שם בית המשפט הדגיש את חומרת העבירה והצורך להחמיר בענישה בעבירות אלה.

17. ב"כ נאים 2 ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהתחשב בכך שנאים 2 נעדך עבר פלילי, הוא חסר זמן שיפוטי יקר והוא הודה בעבירות בהזדמנות הראשונה. עוד הדגיש את נסיבות חיו הקשות העולות ממסקירת שירות המבחן ואת העבודה כי נאים 2 היה במעטר בית מלא חמישה חודשים. ב"כ הנאים הפנה את בית המשפט לזרוי דין בהם הסתפק בית המשפט בעבירות דומות בענישה מותנתה.

18. ב"כ נאים 3 מסר בדבריו כי העונש שהושט על נאים 1 הוא פרי הסדר סגור ובית המשפט יקבע מתחמיים ונפרדים לנאים 2 ונאים 3. ב"כ נאים 3 סבר כי מתחם העונsha אשר הוציא על ידי ב"כ המאשيمة הוא מתחם אשר נקבע לגניבת רכב שהושלמה ועל כן מתחם העונש ההולם אירוע מושא כתוב אישום זה הוא בין עונש מאסר מותנה לבין מספר חודשים מאסר אשר יכול וירצז בעבודות שירות. לדידו, יש לאמץ את המלצת שירות המבחן. עוד ציין כי יש לשים דגש לכך כי מדובר בנאים צער אשר זהה הסתמכות הראשונה עם החוק, לקח אחריות עוד בתקנת המשטרה וחסר זמן שיפוטי יקר.

19. הנאים 2 בדברו האחרון התחרט על מעשיו ומסר כי טעה ולמד מכך. כן מסר שרוצה לעבוד. הנאים 3 לא אמר דבר.

מתחם העונש ההולם

20. בובאי לשקל את מתחם העונש ההולם אתחשב בערך החברתי המוגן אשר המחוקק ראה צורך רב לבצר את מעמדו וקבע לצד העבירות הקשורות ברכב, פרק מיוחד בחוק העונשין בו נקבעו עונשי מקסימום חמורים לצד עבירות אלה. הערך המוגן בסיס עבירות אלה הוא שמירה על רכוש הזולת, ומעבר לכך כניסה לרכבו של אחר ונטיית חפצים ממנו, אף פוגעת בתחומי הביטחון האישי של האזרח.

21. אשר לנسبות ביצוע העבירה אתחשב בכך שמדובר בעבירה לה קדם תכנון מוקדם, שכן הנאים הגיעו אל המקום ייחדיו כשהם מצידם בכל פריצה שהם סיגלו לביצוע העבירה. בנוסף הם גרמו לנזק לרכב בכך שעיקמו את מסגרת הברזל בדלת הנהג. כמו כן אתחשב לנזק הרוב שעול היה להיגרם לו היו מצלחים להניע את הרכב. עוד אצין כי מלבד הנזק לרכוש עצמו, יש נזק לחברה כולה בשל הוצאות הביטוח הגבוהות שפגולגות על כל בעלי הרכבים. כמו כן, בעבירות מסווג זה נגרמת עוגמת נפש רבה לנפגע העבירה בשל פגיעה חמורה בתחום הביטחון האישי. מנגד אתחשב בכך שUBEIRAT גניבת הרכב לא הושלמה.

22. עוד התחשבתי בשיקולי שוויון בענישה, בחלוקת הנמור של נאים 2 ו-3 ביצוע העבירה ביחס לנאים 1. שכן נאים 1 הוא זה אשר נכנס בפועל לרכב, וניסה להניעו. כמו כן אצין כי נאים 3 הגדיל לעשות ובשעה שנטפס על ידי השוטרים השליך את כל הפריצה שבו בכיסו מתחת לרכב שנחנה במקום.

23. אשר על כן, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל- 24 חודשים מאסר. (ר' בת.פ. 2-12-10959, ת.פ. 1242-04-31771, ת.פ. 18914-09-6317, בת.פ. 12-02-6312, בת.פ. 13-06-11136, ת.פ. 14-02-21481, ת.פ. 12-11055, עפ"ג 13-5832, עפ"ג 12-27142, עפ"ג 14-57089, עפ"ג 13-7078, עפ"ג 14-18428, עפ"ג 13-3614, עפ"ג 14-21714, עפ"ג 13-18428, עפ"ג 14-7163/13).

סוגיות הסטייה מן המהתחם

24. למראות המלצה שירות המבחן להטלת עונש של מאסר אשר ירצה בעבודות שירות, צו מבחן ומאסר על תנאי, נוכח חומרת עבירות גניבת הרכב והצורך לתת דגש להרתעת הרכבים, וכן בהתחשב באמור בתסקירותיו לפיו קצינית המבחן מסרה כי לנאים נכונות ראשונית בלבד להשתלב בלבד בהליך טיפול, וכי נאים 2 ביצע את העבירה על רקעכלכלי ונאים 3 ביצע את העבירה מתוך קלות ראש מביל שהוא מודע לחומרת מעשיו, לא מצאתי לאמץ את המלצה שירות המבחן ולחרוג מתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, אלא התחשבתי בהמלצת שירות המבחן בקביעת העונש המתאים.

25. עוד יזכיר בהקשר זה, כפי שນפק ברע"פ 2258/13 **אליהו מאירוב נ' מדינת ישראל** (ניתן 30.4.13 שם בפסקה 13), "כי על אף חשיבות המלצותו של שירות המבחן, גזרת הדין נעשית בידי הערכתה השיפוטית ומכאן שעדמת שירות המבחן, אינה אלא אחד השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את דיןו של הנאשם - לעיתים יאמץ בית המשפט את המלצה שירות המבחן במלואה, לעיתים יאמץ אותה בחלוקת ולעתים ידחה אותה מכל וכל. כל עניין ונסיבותיו הוא, וכל מקרה יבחן לגופו, תוך מתן משקל ראוי להמלצת שירות המבחן".

26. בית המשפט המחויז בתל אביב הדגיש בקשר לעבירות של סחר בסמים, כי הליך שיקומי אין פרשו התעלמות מעקרונות הלהימה ורוח הדברים יפה אף לעניינו:

"אכן, גם בדיון תיקון 113 לא נעלם מקומו של השיקום והוא תופס מקום נכבד מאוד"

כאמור בסעיף 40ד לחוק העונשין. אולם תרגומו של עקרון השיקום לכל ענישה צריך להיישות במידות תוך התאמת הענישה לנסיבות ה konkretiyot. ענייננו, השיקום אינו יכול לשאת על גבו את משקל ההתעלמות מכל הערכיהם האחרים אותם אמרה הענישה לבטא. "חובתנו לציבור" (כפי שהגדיר זאת בית-משפט קמא) מתבטאת בכך, שהענישה תבטא ותכמת את עקרון השיקום ואת עקרון ההלימה זה לצד זה ולא תתעלם מעקרון ההלימה כליל".

(עפ"ג 13-11-2019 מדינת ישראל נ' חבר ניתן ביום 14.1.2020)

העונש המתאים

בבואו לגזר את דיןם של הנאשמים אשקל ל科尔ה את גלם הצעיר של הנאשמים, את העובדה שהנאשמים הודו, הבינו חרטה וחסכו מזמןם של בית המשפט והעדים, את נסיבות חייהם הלא פשוטות של הנאשמים כפי שעולה מהتسקרים, וכן את החשב בכך שמדובר בנסיבות הראשונה והיחידה בפליליים. כמו כן את החשב בתקופה האורוכה בה שבו הנאשמים במעצר בית.

עוד אשקל את הצורך להגן על הציבור וכן הצורך בהרעתה הנאשם ובהרעתה עבריין נספים מלבצע עבירות הפוגעות ברכוש הזולת בכלל וניבת רכב בפרט. באשר למatters העבירה, אין לי אלא להפנות לדברים שנאמרו בבית המשפט העליון:

"העבירות מן הסוג הזה הינה בבחינת 'רעה חוליה' שפגיעתן היומיומית ביחידים ובציבור היא בלתי נסבלת. על פי הנתונים הידועים לכל, התופעה של גניבת כלי רכב מתעצמת והגעה להיקפים מדאיים. אין זאת אלא שהקלות הרבה שבה ניתן לבצע עבירות מן הסוג הזה והקושי לאטור את המעורבים ולהביאם לדין - מעודד עבריניים לשלווח ידם בעברינות זאת למען תאונות בצע". (ראה ע"פ 5128/98; 344/98 עלא מנטור נ' מדינת ישראל (לא פורסם))

על דברים אלה שב חוזר בית המשפט העליון ברע"פ 6163/07 חדרה מוחמד ואח' נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 08/05/22). שם נקבע, כי גניבות הרכב עודן בבחינת 'מכת מדינה' המחייבות ענישה מרתיעה, (ראה שם פסקה 13) וכן הוסיף שם המשנה לנשיאה כב' השופט א' ריבלי:

"ubeniorot hareshush min hutsot haזה han ubeniorot chmorot shfigiutun reuh; yesh behan cdi l'fgev baazrichim tamimi dror v'lshabsh at orot chayhem v'at aicot ha'chayim. haonsh ha'ya behan hoa, ccll, onsh chmor."

אשר על כן לאחר ש שקלתי את הנסיבות לחומרה ול科尔ה ובשים לב להמלצת שירות המבחן החלטתי להטיל על הנאשמים עונש במדד הנמור של המתחם, וכן מצאתי להטיל על הנאשמים עונש זהה למרות שלנאשם 3 מוחץ מעשה נוספת של השלתת כלי הפריצה וזאת בשל גילו הצעיר בעת ביצוע

העבירה, כדלהלן:

- א. 9 חודשים מאסר, בגין עמי מעצרם.
- ב. 8 חודשים מאסר, הנאים לא ירצו עונש זה, אלא אם יעברו במשך שנתיים מיום שחרורם על עבירה מסווג פשע, לפי פרק יא' סימן ה' לחוק העונשין.
- ג. 3 חודשים מאסר. הנאים לא ירצו עונש זה אלא אם יעברו בתוך שנתיים מיום שחרורם על כל עבירה רכוש למעט עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב.
- ניתן צו להשמדת המוצג.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום. ניתן היום, ד' תמוז תשע"ו, 10 ביולי 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.